ഹദീസ്

നൗഷാദ് ചേനപ്പാടി

അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുക്കാനുള്ള വഴികൾ

عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ:
مَنْ عادَى لِي وَلِيّاً فقَدْ آذَنْتُهُ بالْحرْب، وَمَا تقرَّبَ إِلَيَ عبْدِي بِشْيءٍ أَحبَّ إِلَيَ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ،
وَمَا يَزالُ عَبْدِي يتقرَّبُ إِلَيَّ بالنَّوافِلِ حَتَّى أُحِبَّه، فَإِذا أَحبَبْتُه: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يسْمعُ بِهِ، وبَصَرُه
الَّذِي يُبصِرُ بِهِ، ويدَهُ الَّتِي يَبْطِش بِهَا، ورِجلَهُ الَّتِي يمْشِي بِهَا، وَإِنْ سأَلنِي لأَعْطِيَنَّهُ، ولَئِنِ اسْتَعَاذَنِي
لأُعِيذَنَّهُ (رواه البخاري)

അബൂഹുറൈറ(റ)യിൽനിന്ന്: അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബി (സ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെ ഒരു മിത്രത്തോട് ആരെങ്കിലും ശത്രുത പുലർത്തിയാൽ ഞാനവനോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ അടിമയുടെ മേൽ ഞാൻ ഫർദാക്കിയ കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരം. അതു നിർവഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രമേ എന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കാൻ അവനു സാധിക്കുകയുള്ളു. പിന്നീട് ഐഛികമായ കർമങ്ങൾ മുഖേന എന്റെ അടിമ എന്നോട് അടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അങ്ങനെ ഞാൻ അവനെ ഇഷ്ടപ്പെടും. ഞാൻ അവനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അവൻ കേൾക്കുന്ന കാതു ഞാനായിത്തീരും. അവൻ കാണുന്ന കണ്ണ് ഞാനായിത്തീരും. അവൻ പിടിക്കുന്ന കൈയും നടക്കുന്ന കാലും ഞാനായിത്തീരും. അങ്ങനെയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവനെന്നോട് ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ അവനത് നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. അവനെന്നോട് അഭയം തേടിയാൽ ഞാനവന് അഭയമരുളുകതന്നെ ചെയ്യും' (ഇമാം ബുഖാരി).

ഇത് ഖുദ്സിയായ, അഥവാ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബി(സ) ഉദ്ധരിച്ചു പറയുന്ന ഹദീസാണ്. ശരിയായ രീതിയിൽ തൗഹീദ് ഉൾക്കൊണ്ട്, ഫർദായ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചും തന്നാൽ സാധ്യമായ രീതിയിൽ സുന്നത്തുകളെടുത്തും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരു മുസ്‌ലിമും അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയ്യാണ്; അഥവാ മിത്രമാണ്, ഇഷ്ടക്കാരനാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസിയോട് ആരെങ്കിലും അന്യായമായി ശത്രുത പുലർത്തിയാൽ അല്ലാഹു അവനോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് ഇവിടെ. അല്ലാഹു ഒരുവനോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നത് എത്ര ഗൗരവമേറിയതും ഗുരുതരവും ഭയങ്കരവുമായ കാര്യമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിന്റെ കാര്യത്തിലോ അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ ലംഘിക്കപ്പെടുമ്പോഴോ ഉള്ള ശത്രുതയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഒരു സാധാരണ മുസ്‌ലിമിനോടുള്ള ശത്രുത പോലും അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ ശിക്ഷ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതാണെങ്കിൽ, തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതിന്റെ പേരിലോ അല്ലെങ്കിൽ താൻ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ പേരിലോ ഒരു ഇസ്‌ലാമിക പ്രവർത്തകനോട് ശത്രുതയും പകയും വെച്ചുപുലർത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അതികഠിന കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും അർഹമാക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം തന്നെയല്ലേ? വ്യക്തികളും സംഘടനക്കാരും അതിന്റെ നേതാക്കളും പ്രഭാഷകരും ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ തരിമ്പും സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടോ? ഇസ്‌ലാമിക മാർഗത്തിലെ പ്രവർത്തകർ മരിച്ചും ശഹീദായും തങ്ങളുടെ കർമങ്ങളുമായി അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കെത്തിയിട്ടും ഇന്നും നാമവരെ വെറുതെ വിടുന്നുണ്ടോ? അവരോടുള്ള ശത്രുതക്കും പകക്കും വല്ല കുറവുമുണ്ടോ? അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള യുദ്ധപ്രഖ്യാപന

വുമായി നാളെ പരലോകത്ത് അവനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ നൂറ് വട്ടം ചിന്തിക്കട്ടെ.

രണ്ടാമതായി പറയുന്നത്, അല്ലാഹുവിനോട് അടുക്കണമെങ്കിൽ, അവന്റെ സാമീപ്യം നേടണമെങ്കിൽ അവൻ ഫർദാക്കിയ / നിർബന്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ മുഖേന മാത്രമേ സാധ്യമാവുകയുള്ള എന്നാണ്. അതാണ് അവനേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ ഫർദുകൾ അനുഷ്ഠിക്കാതെ നമുക്കു തോന്നുന്ന രീതിയിൽ ആ ഫർദുകളുടെ ആയിരം മടങ്ങ് കർമങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയാലും അല്ലാഹു അവയെ അംഗീകരിക്കുകയോ ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ അവനിൽനിന്നത് സ്വീകരിക്കുകയോ ഇല്ല. അത് ധിക്കാരവും താന്തോന്നിത്തവുമായേ കണക്കാക്കുകയുള്ളൂ. ഉദാഹരണമായി, അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം അല്ലാഹു ഫർദാക്കിയതാണ്. അതിലേതെങ്കിലും ഒരു നേരത്തെ ഫർദായ രണ്ടു റക്അത്തോ മൂന്നു റക്അത്തോ നാലു റക്അത്തോ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു പകരമായി ആയിരമോ പതിനായിരമോ റക്അത്ത് നമസ്കരിച്ചാലും ആ ഫർദിനു പകരമാവില്ല. അതേപോലെ റമദാനിലെ ഫർദായ ഒരു നോമ്പിനു പകരം വർഷം മുഴുവനും നോമ്പെടുത്താലും മതിയാവില്ല. അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിക്കുകയും ഇല്ല.

ഒരാൾക്ക് വർഷത്തിൽ നിർബന്ധമായ, ഫർദായ സകാത്ത് അയ്യായിരം രൂപയേയുള്ളൂവെങ്കിൽ പോലും ആ നിയ്യത്തോടെ അത് കൊടുത്തുവീട്ടണം. അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെയോ പരിഗണിക്കാതെയോ ചെയ്യാതെയോ അഞ്ചു ലക്ഷമോ അമ്പത് ലക്ഷമോ സ്വദഖ കൊടുത്താലും ആ ഫർദിനു പകരമാവില്ല. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള നിർബന്ധ ബാധ്യത നിറവേറ്റാതെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കോ നാട്ടുകാർക്കോ വാരിക്കോരി ചെലവഴിച്ചാലും അല്ലാഹു അത് വില വെക്കുകയില്ല. മുസ്‌ലിംകളിലെ ചില വിഭാഗങ്ങൾ, അത് സാധാരണക്കാരോ അസാധാരണക്കാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരോ ആരായാലും, ദീനിലെ ഫർദായ കാര്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയോ അവഗണിച്ചോ ദീർഘമായ ദിക്റുകളും സ്വലാത്തുകളും സ്വയംകൃത ആരാധനകളും ചെയ്തുകൂട്ടിയാലും അല്ലാഹു അവയെ വിലവെക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. ഇത് ദീനിലെ അടിസ്ഥാന നിയമമാണെന്ന് ഓരോ മുസ്‌ലിമും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ഒരു വിശ്വാസിക്ക് അല്ലാഹുവുമായി എങ്ങനെ അടുക്കാമെന്നും അവന്റെ സാമീപ്യത്തിൽ കഴിയാമെന്നുമാണ് പിന്നെ വിശദീകരിച്ചുതരുന്നത്. അല്ലാഹു ഫർദാക്കിയ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ 'നഫ്‌ലാ'യ, അഥവാ ഐഛികമായ ഇബാദത്തുകളും സൽക്കർമങ്ങളും പതിവായി ചെയ്യുക എന്നതാണത്. സുന്നത്തായ കർമങ്ങൾ എന്നു നാം പറയുന്നവ. 'നഫ്ൽ' എന്നാൽ നിർബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ സ്വമേധയാ അധികമായി ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങളാണ്. ആ കർമങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. സുന്നത്തായ നമസ്കാരങ്ങൾ, നോമ്പ്, ഉംറ, സ്വദഖകൾ തുടങ്ങി സുന്നത്തായി അറിയപ്പെടുന്ന എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അവയെ സാധ്യമായ നിലയിൽ പതിവായി അനുഷ്ഠിക്കുക. അവ എത്രമാത്രം അധികമായും സ്ഥിരമായും ചെയ്യുന്നുവോ അത്രമാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കാൻ അവനു സാധിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം നേടിയവന്റെ അവസ്ഥ വളരെ ആലങ്കാരികമായി വിവരിക്കുകയാണ് പിന്നെ. അയാൾ കേൾക്കുന്ന കാതും കാണുന്ന കണ്ണും പിടിക്കുന്ന കൈയും നടക്കുന്ന കാലും അല്ലാഹു തന്നെ ആയിത്തീരുമെന്ന്. അതായത് അല്ലാഹുവിനിഷ്ടപ്പെട്ടത് മാത്രമേ പിന്നീടവൻ കേൾക്കുകയും കാണുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. അതിലേക്കു മാത്രമേ അവൻ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ അവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോഴാണ് അവന്റെ ദുആക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം ചെയ്യുന്നതും, അവൻ ചോദിക്കുന്നത് നൽകുന്നതും, അവനോട് അഭയം തേടിയാൽ അഭയമരുളുന്നതും. കാരണം അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവുമായും അതിലെ ഓരോ അണുമണിയുമായും അവയുടെ സഞ്ചാരപഥവുമായും അവൻ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നത്.

> ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലെ സർവചരാചരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം നിയമമനുസരിച്ചാണ് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിലെ ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമായ മനുഷ്യനും ആ പ്രാപഞ്ചിക നിയമങ്ങളോടേറ്റുമുട്ടാതെ അവയോട് സമരസപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രകൃതി നമുക്കനുകൂലമായി നിൽക്കുകയും അതിന്റെ ബറകത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ നമുക്കു തുറന്നുതരികയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലെ സർവചരാചരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം നിയമമനുസരിച്ചാണ് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിലെ ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമായ മനുഷ്യനും ആ പ്രാപഞ്ചിക നിയമങ്ങളോടേറ്റുമുട്ടാതെ അവയോട് സമരസപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രകൃതി നമുക്കനുകൂലമായി നിൽക്കുകയും അതിന്റെ ബറകത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ നമുക്കു തുറന്നുതരികയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. നാം നിരന്തരം അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിച്ചിട്ടും അഭയം തേടിയിട്ടും ലഭിക്കാതെ പോകുന്നതിന്റെ കാരണം തേടി മറ്റെങ്ങും പോകേണ്ടതില്ല. ഈ ഹദീസിനെ മാനദണ്ഡമാക്കിയാൽ മാത്രം മതി. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം നേടാൻ മറ്റു മതസമൂഹങ്ങളുടെ മാർഗങ്ങൾ, അഥവാ ത്വരീഖത്തുകൾ കടമെടുക്കേണ്ടതില്ല. ആ ത്വരീഖത്തിൽ ക്കൂടി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുമില്ല. കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ചുമക്കേണ്ടതുമില്ല. അതിന് ഒരു മുറബ്ബിയുടെയും പരിശീലകന്റെയും ആവശ്യവുമില്ല. ●

ഢീഹ. ചീ: 77 കഌൌല ചീ. 42 ജൃശിലേറ (മേ ഞീവെശിശ ജൃലലൈ, ഒമറവ്യമാമാ ഥീൗവേ, ഇമഹശരൗ673012, ഗലൃമഹമ) മിറ ുൗയഹശവെലറ യ്യ ഒ.ഗ. ഔവമാാമറ അഹശ ീി യലവമഹള ീള കഹെമാശര ടലൃ്ശരല
റൃൗേ ഗലൃമഹമ ഗീ്വശസീറല12, ജവീില: 0495 2730744, ഋാമശഹ: ലറശീൃേുൃമയീറവമിമാണ്ടൂമശഹ.രീാ ഋറശീൃേ: ഠ.ഗ. ഡയമശറ